

[Socialministeren.]

alle Sider — ogsaa det ærede Medlem Hr. Holdgaard og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen paapegede, at hvor korrekt Systemet var her, var det alligevel beklageligt, at det havde denne Konsekvens —, vil jeg dog ikke have, at den urigtige Fremstilling skal brede sig, at ved det nye Systems Regulering af Invaliderrenten er der sket en samlet Nedskæring af Invaliderrenten, oven i Købet betalt af de ubemidlede, som jeg har set fremstillet.

Forholdet er følgende. Der er ikke Tale om nogen Besparelse ved dette Forslag paa de ubemidlede Invaliders Bekostning. De nye Takster i Forbindelse med de foreslaaede Tillæg medfører en Forhøjelse af den gennemsnitlige Invaliderrente, inklusive de kommunale Tillæg, til alle de Invalidider, som ikke har saa stor Indtægt, at Fradragsreglerne kommer i Anvendelse, medfører en Stigning fra 566 Kr. til 617 Kr. Denne begrænsede Stigning paa gennemsnitlig 51 Kr. pr. Invalid andrager 9—10 pCt., og den har altsaa faaet en betydelig forøget Nyttetvirkning ved, at den ikke er givet med samme Beløb til alle saaledes som hidtil, men saaledes at Beløbet varierer med Forsørgelsesbyrden, med kommunalt Skøn over særlig Trang, efter Stedets Leveomkostninger o. s. v.

Lad mig samtidig anholde det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Bemærkning Sp. 4117, hvor han anser det for forsvarligt at udtale, at det foreliggende Forslag paa det omhandlede Punkt som paa andre accepterer den nuværende Oppositions Standpunkt.

Hvad mener det ærede Medlem hermed? Hvornaar har overhovedet Venstre i sin mangeaarige Regeringsperiode haft noget som helst Standpunkt med Hensyn til Regulering af Taksterne? Hvornaar har de gjort det fjerneste Forsøg paa at udligne alle disse urimelige Forhold? Aldrig nogen Sinde. Jeg kender intet til det i hvert Fald. Men hvad vilde det saa sige, at jeg er gaaet over til deres Standpunkt? De har aldrig haft noget. Hvis de har tænkt paa at bringe Orden i dette Sammensurium, har de i hvert Fald opgivet det. Der var jo størst mulig Lejlighed og Anledning til at gøre det i 1927, da man i øvrigt skar ned. Nej, Nedskæring ønskede de, Pengene vilde de spare, men de sparede det store Arbejde med at forsøge at bringe System i Uføret.

Og burde samme ærede Medlem ikke — Sp. 4118 — have undladt at sige, at 13 000 af Invaliderne, det vil altsaa sige alle Invaliderne ude paa Landet, faar mindre,

end det fæle Venstre gav dem i 1927. Jeg har i Dag til Morgen læst i Venstrebladene, at alle Invaliderne paa Landet faar mindre. Hvis vi holder os til Grundtaksten, det tilsikrede Beløb, den faste Rente, der betales for Landets Vedkommende, vil Tallet ikke blive 13 000, men mellem 8 000 og 9 000, efter Statistikerens Beregninger, navnlig paa Grund af Børnetillægene, jeg ser ganske bort fra personlige Tillæg, som er i Stand til at udligne al den Nedskæring. Ærede Ordførere synes bl. a. at have glemt, at Børnetillægene tilfalder flere Tusind af Invalidider, der efter Lovforslagets Sprogbrug falder ind under de enlige Personer i Masser af Tilfælde, idet denne Gruppe lovteknisk set ogsaa omfatter alle de Ægtepar, hvor kun den ene af Parterne erholder Invaliderrente. Det var derfor ogsaa kun hos uforstaaende, min Afbrydelse overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om de enlige Personer med Børnetillæg vakte forstaaende Munterhed.

Eller se paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Fremgangsmaade her. Efter et tilsyneladende alvorligt ment Tilsgagn om, at jeg kan være sikker paa, at mine Tal og Oplysninger skal faa en fuldt ud loyal Behandling — nej, ikke fuldt ud, det staar der ikke —, skal faa en loyal Behandling, Sp. 4160, udtaler han i næste Linie følgende:

„Men naar Forholdet er det, at der i 11 Grupper er lavere Rente, saa tror jeg, enhver kan sige sig selv, hvordan Behandlingen af saadanne Forslag, fremsatte fra anden Side, vilde have formet sig hos en Socialdemokrat.“

Rent bortset fra, at der ikke er 11, men 9 Grupper — det kan være ret ligegyldigt, hvis man ikke vil være saa loyal ogsaa med Tal —, saa undlader det ærede Medlem at gøre opmærksom paa, at ikke en eneste af samtlige 11 — altsaa 9 — Grupper vedrører den normale Aldersrentes Grundbeløb, der kommer de Masser af Tusinder til gode, og som faar betydelig Forhøjelse, men at det alene vedrører de faa Personer, der faar det specielt nævnte Tillæg, altsaa en lille Brøkdel af samtlige Aldersrentenydere, medens alle de andre i By som paa Land faar Forhøjelse, gennemgaaende endda væsentlig, og de omtalte 9 Smaagrupper sikres oven i Købet mod Forringelser gennem Lovforslagets § 73, en Bestemmelse, som det samme ærede Medlem senere kalder en Kuriositet, men som andre Jurister vil kalde Udslag af almindelig anerkendte Retsgrundsetninger.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen